

Advokat Jan Tennøe
jantennoe@gmail.com
Grindbakken 58, 0764 Oslo

Gjenopptakelseskommisjonen pr mail og pr brev

Oslo 30. august 2013

Anmodning om revurdering av begjæring om gjenopptakelse av straffedom av 16. juni 1958 mot Fredrik Ludvig Fasting Torgersen for overtredelse av straffelovens §§ 233 m.fl.

Jeg viser til Gjenopptakelseskommisjonens to tidligere avslag i 2006 og 2010 på begjæringer fra Fredrik Fasting Torgersen om gjenopptakelse av ovennevnte dom mot ham. Som kommisjonen vil vite har jeg som hans prosessfullmektig anlagt søksmål for å få kjent avslagene ugyldig. Jeg har nå arbeidet fulltid med denne saken i henimot 2 1/2 år. Jeg har nå kommet til at det er så klart at saken må gjenopptas, at jeg for å spare tid for Torgersen, ber Gjenopptakelseskommisjonen revurdere sine to tidligere avslag på gjenopptakelse. Villkårene for revurdering er til stede fordi avgjørelsene lider av særdeles store feil som må antas å ha hatt utslagsgivende betydning for resultatet som kommisjonen kom til i 2006 og 2010.

Det er avgjørelsen fra 2006 som særlig lider av store mangler. Fordi avgjørelsen av 2010 helt ut er basert på avgjørelsen fra 2006, er avgjørelsen fra 2010 også ugyldig. I det følgende er det avgjørelsen av 2006 som jeg omtaler. Avgjørelsen lider av særdeles store feil for så vidt gjelder den skjønnsmessige vurdering av bevisene. Dessuten lider avgjørelsen av store og avgjørende saksbehandlingsfeil. For det første har kommisjonen hoppet over alle de sentrale vurderingene som skulle blitt lagt til grunn for avgjørelsen. Dernest er bevisvurderingene basert på faktum som på avgjørende punkter er åpenbart uriktig, hvilket også er en saksbehandlingsfeil.

Både gjenopptakelsesbegjæringen som ledet frem til avgjørelsen, så vel som selve avgjørelsen er svært omfattende og ordrike. Det er også de mange sakkyndige erklæringene i saken. Det ser for meg ut til at kommisjonen underveis i sin ordrike begrunnelse har mistet oversikten over hva den skulle frem til og hva som teller i saken. I tillegg ser man at kommisjonen av 2010 ikke har maktet å skjære gjennom og legge vekt på de sider av saken som er avgjørende for et (riktig) utfall bygget på en normal vurdering av sakens bevis. For at kommisjonen ikke på nytt skal miste av syne det som er vesentlig, har jeg valgt å begrunne min anmodning og begjæring på en så kortfattet og enkel måte som mulig og bare tatt utgangspunkt i de mest sentrale deler av saken. Likevel er det min oppfatning at mitt vedlagte notat som inneholder begrunnelsen for min begjæring, er omfattende nok til fullt ut å begrunne at Gjenopptakelseskommisjonens to avgjørelser er aldeles uholdbare og at det ikke kan forsvares fra kommisjonens side å la dagens situasjon fortsette ved at avslagene forblir opprettholdt.

Jeg kunne begrunnet min begjæring om en fornyet vurdering med de feil som kommisjonen har gjort, nemlig de groveste feil som tenkes kan både for så vidt gjelder det utviste skjønn og saksbehandlingen. Det er mer enn nok av slike feil til å få kjent avgjørelsene ugyldige og til at kommisjonsmedlemmene bør føle et ansvar for å treffe en forsvarlig og riktig avgjørelse (på nytt). I noen utstrekning fremgår feilene

av mitt vedlagte notat. Også om vi legger storkammerdommen av 29.03.12 fra Høyesterett til grunn, foreligger et svært klart grunnlag for å få underkjent avgjørelsene.

Men det sentrale er tross alt om vi kan legge til grunn at Torgersen har gjort det som han er domfelt for eller om vi kan være mer eller mindre sikre på det motsatte. Det er derfor dette jeg har lagt vekt på i mitt notat. Bevisene som er i behold og slik de nå må vurderes, gir ikke bare grunnlag for tvil om at saken ble riktig avgjort i 1958. De gir stor sannsynlighet eller tilnærmet full sikkerhet for at han er uskyldig. Dermed er man langt over grensen for om det kan være tvil om at avslagene fra Gjenopptakelseskommisjonene kan opprettholdes. Til tross for at mitt notat er kortfattet (13 sider), både forklares og begrunnes dette på en utfyllende måte.

Selv om notatet på grunn av at det er kort, både er lite nyansert og uten en del detaljer, er alle de vesentlige sider av saken belyst og begrunnet. Jeg våger derfor den påstanden at notatet alene er tilstrekkelig til å gi grunnlag for en ny men likevel helt korrekt avgjørelse. Dokumentasjon mangler i notatet. I den utstrekning man skulle finne noe uklart eller trekke i tvil det som jeg har anført i notatet, vil jeg gjerne bli kontaktet for nødvendige avklaringer og utdypninger. Dessuten kan kommisjonen, om den skulle være i tvil om det som jeg har fremholdt, er korrekt, sjekke dette ved hjelp av den dokumentasjonen som kommisjonen allerede er i besittelse av. Jeg antar at kommisjonen vil gi påtalemyndigheten anledning til å uttale seg om mitt notat. En slik uttalelse vil formodentlig avklare de faktiske forhold som jeg har fremhevet, ikke bestrides. Jeg antar derfor at en ny vurdering ikke vil medføre tvil av betydning for så vidt gjelder de faktiske omstendigheter som skal legges til grunn. Når faktum er klarlagt, er det videre min oppfatning at den enkleste logikk viser at Torgersen må gis medhold i sin begjæring.

Mitt notat bringer ikke nye faktiske forhold inn i bildet. Det bare fremhever sentrale omstendigheter og argumenter som er blitt forelagt kommisjonen, men som likevel ble oversett eller ignorert. Kommisjonen kan derfor treffe ny avgjørelse uten å avvente mulig uttalelse fra påtalemyndigheten. Dersom det blir gitt anledning til slik uttalelse, ber jeg om at det settes en kort frist for uttalelsen slik at saken ikke blir unødig forsinket. Statsadvokat Kattelund er stadig i påtalemyndigheten, og hennes behandling av saken de siste åtte årene innebærer at hun må ha en oversikt over saken som gjør det mulig å besvare det jeg har anført på svært kort tid. Torgersen som nå snart er 79 år, har et rimelig krav på en rask avgjørelse.

Dersom kommisjonsmedlemmene er enige i at saken er uriktig avgjort, og det må de være om de tar seg den minste tid til å vurdere de opplysninger jeg gir i mitt notat, er det kun én løsning som er forsvarlig. Denne løsningen er at kommisjonen benytter sin mulighet og sin rett til å revurdere/endre sitt avslag. Det gjelder noe så viktig som å endre den uriktige opprettholdelsen av en drapsdom. Jeg antar at hensynet til domfelte anses som så vesentlig at kommisjonen og dens medlemmer gjør det som står i dens/deres makt for snarest å la rettferdighet skje fyllest.

Denne begjæring sendes pr epost da jeg er på ferie og uten mulighet til å få den skrevet ut på papir. Jeg vil i august oversende en vanlig undertegnet begjæring pr post. Jeg ber bekreftet at begjæringen er mottatt og tas under behandling uten å avvente det undertegnede eksemplar. Jeg forutsetter at

begjæringen behandles av en samlet kommisjon, og jeg ber om bekreftelse om at dette brev med vedlagte begjæring er oversendt kommisjonens enkelte medlemmer så snart dette har skjedd.

Med hilsen

Jan Tennøe